

højtærede Finansminister vil heller ikke være i Stand til at fremsætte nogen Begrundelse af denne Paastand, thi det vilde betyde, at i Handelsforhold mellem Udland og Indland hersker der en Redelighed, som vi kunne stole paa, men overfor den indenlandske Produktion tør vi ikke bygge paa, at en saadan Redelighed vil være til Stede. Nej, Værdibeskatning kan lade sig gennemføre fuldt saa godt paa det ene som paa det andet Omraade, og hvis man gaar til en Værdibeskatning af den indenlandske Cigaretfabrikation, vil man derved opnaa, at den aldeles urimelige Toldbeskyttelse for denne Industri, som den højtærede Finansminister selv er medansvarlig for, fjernes, med andre Ord, at det, der er tiltænkt Statskassen, ogsaa kommer ind i denne.

Af den højtærede Finansministers Indledningsbemærkninger skal jeg i øvrigt kun dvæle ved hans Betragtning over Finansminister Brandes, der, som Finansministeren sagde, var fri for enhver Handling i Retning af at forøge Statsindtægterne. Den højtærede Finansminister ved jo meget vel, hvorledes Forholdet var. Finansminister Brandes var Medlem af et Ministerium, der ønskede at prøve, om man ikke kunde tilvejebringe en Ordning af Statens Finanser ved Nedgang i Udgifterne, og som førte til et Valg i den Anledning. Der var følgende ikke fjerneste Anledning for vedkommende Finansminister til at fremsætte Forslag om at forøge Statens Indtægter, og det tog hele Regeringen derfor ogsaa bestemte Afstand fra. Det interesserer mig imidlertid, at dette er det eneste, som Regeringen har haft at indvende mod det, jeg pegede paa, det ejendommelige Forhold, at man nu fra Regeringspartiets Side fremsætter Udtalelser af ganske samme Art som dem, Finansminister Brandes fremsatte om de indirekte Skatters Bekvemmelighed, men hævder, at Brandes, naar han fremsætter disse Udtalelser, fører Højre-Politik, skønt han ikke vil gaa med til de indirekte Skatters Forøgelse, medens man derimod selv fremsætter lignende Udtalelser og foreslaar forøgede indirekte Skatter og kalder det Venstre-Politik.

Det hovedsagelige i Finansministerens sidste Tale var et Forsvar for, at det Beløb, han krævede, var, hvad han virkelig havde nødig, og han hørte „paa Tingets Munterhed“, at enhver kunde forstaa, at de Bemærkninger, jeg fremsatte, vare urimelige. Jeg tror nu, den højtærede Finansminister ikke skal høre for meget ud af en saadan Munterhed, som indfinder sig paa rette Sted. Den højtærede Finansminister siger: Hvor-

ledes skulde man tænke sig, at en Finansminister vilde kræve flere Skatter end nødvendigt? Jo, det kan man meget vel tænke sig. Man kan meget vel tænke sig, at en Finansminister ræsonnerer saaledes: Jeg vil have Vej for den Politik, jeg agter at føre, jeg kan ikke gøre nogen som helst Regning paa at faa større Skatteudskrivninger igen i de følgende Aar, følgelig vil jeg nu tage rigeligt og rundeligt, hvad jeg har Brug for. Og Finansministeren har i Virkeligheden ogsaa i sin anden Tale erklæret, at det er det, han gør. Han har henvist til, at han har et meget stort Program, som kræver Penge i Statskassen, og derfor har han beregnet sine Skatter saaledes, som han har gjort det.

Den ærede Finansminister hørte ogsaa paa „Tingets Munterhed“, at man fandt det urimeligt, at han skulde samle Penge sammen til et Fremstød i militær Retning i 1922. Det har jeg nu heller ikke sagt, at han gjorde. Hvad jeg har sagt, er dette: Den højtærede Finansminister ved meget godt, at den Agitation for de fremskudte Stillinger, som han og hans Parti have forbeholdt sig Ret til at drive i Befolkningen, lader sig ikke drive, naar Statens Finanser ere, som de nu ere, Den højtærede Finansminister skulde forsøge at komme ud i Befolkningen nu og tale om, at vi skulde have fremskudte Stillinger i 1922. Den Agitation vilde ikke faa gode Kaar. Naar vi derimod først igen have faaet alting i Orden, naar Pengene ere rundelige og de nu givne Skatter glente, saa kommer det Øjeblik, hvor den Agitation kan drives, som den højtærede Finansministers særegne Partifæller udtrykkelig have forbeholdt sig Adgang til at drive, den Gang de sluttede det berømte Phønix-Forlig. Saa komme de gode Aar for denne Agitation. Derfor ønsker jeg ogsaa af disse Grunde, at den højtærede Finansminister skal sidde knapt i det.

Overfor mine Bemærkninger om Budgettets Lægning har den højtærede Finansminister for det første erklæret, at jeg har paastaaet, at i 1912—13 vil der være 2 Mill. Kr. mere i Toldindtægt end angivet af ham. Den højtærede Finansminister vil imidlertid se, at jeg gentagne Gange har sagt, at det er det af ham opkonstruerede Normalbudget, jeg taler om. Dette Normalbudget skal gælde et Par Aar ud i Fremtiden, og det er aldeles utænkeligt, at et saadant to Aar ud i Fremtiden lagt Normalbudget ved dets Begyndelse ikke skulde have mere at byde paa som Toldindtægt end Finansaaret 1910—11. Naar man taler om et Normalbudget, er man nødsaget til at regne